

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 27 maja 2015 r.

w przedmiocie rządowego projektu ustawy – Prawo o zgromadzeniach

Krajowa Rada Sądownictwa, stosownie do pisma z dnia 20 maja 2015 r. dotyczącego przedstawionego rządowego projektu ustawy – Prawo o zgromadzeniach, postanowiła zgłosić następujące uwagi w zakresie procedury odwoławczej przysługującej od decyzji organu gminy o zakazie zgromadzenia – tj. w zakresie wskazanym w powołanym piśmie.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa użyty w art. 13 pkt 1 projektu ustawy termin „zasady organizowania zgromadzeń” jest terminem nieostрым, prowadzącym do możliwych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie podstaw do wydania decyzji o zakazie zgromadzenia. Ograniczenie konstytucyjnego prawa do wolności organizowania pokojowych zgromadzeń i uczestniczenia w nich może, zgodnie z art. 57 zd. 2 Konstytucji, być określone jedynie w ustawie i tylko w zakresie wskazanym w art. 31 ust. 3 ustawy zasadniczej. Powyższe implikuje konieczność zakreślenia przez ustawodawcę dokładnego, konkretnego katalogu przesłanek wydania decyzji o zakazie zgromadzenia. Zastosowanie wyżej przytoczonej nieostrej przesłanki zakazu zgromadzenia, jaką jest naruszenie przez jego organizatorów „zasad organizowania zgromadzeń” prowadzi do stanu niepewności w zakresie dopuszczalności realizacji konstytucyjnego prawa do zgromadzania się i arbitralności działań władzy wykonawczej w tym zakresie.

Wątpliwość Krajowej Rady Sądownictwa wzbudza również sposób doręczania decyzji o zakazie zgromadzenia wskazany w art. 14 projektu ustawy. Decyzję taką niezwłocznie przekazuje się organizatorowi zgromadzenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej wraz z informacją o jej udostępnieniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej oraz równocześnie udostępnia się decyzję na tej stronie. Jednocześnie za moment doręczenia decyzji uznaje się chwilę udostępnienia jej w Biuletynie Informacji Publicznej. Rozwiązanie to może prowadzić do sytuacji, w której odwołanie od decyzji zostanie złożone przedwcześnie przez organizatora zgromadzenia tj. po doręczeniu mu decyzji drogą elektroniczną, ale przed opublikowaniem jej w Biuletynie Informacji Publicznej. Prowadzić to będzie odrzucenia odwołania przez sąd powszechny jako wniesionego z naruszeniem

terminu. Tak więc w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa zasady kontroli odwoławczej wymagają doprecyzowania, by w praktyce wyeliminować wskazane ewentualne i niezamierzone błędy procesowe.

Mogą budzić pewne wątpliwości terminy wnoszenia i rozpatrywania środków odwoławczych, o których mowa w art. 16 projektowanej ustawy. Należy bowiem mieć na względzie, że postępowanie nieprocesowe przed sądem powszechnym nie jest zelektronizowane. Będziemy mieli zatem do czynienia z jednej strony z elektronicznym doręczeniem decyzji, z drugiej strony zaś ze składaniem środków dowodowych w tradycyjnej formie papierowej. Pisma te będą musiały być składane we właściwym sądzie w biurze podawczym, które, jak wiadomo, nie będzie czynne w dni wolne od pracy. Taki stan rzeczy wymaga więc doprecyzowania projektowanego uregulowania wobec krótkich terminów (24 godziny) przewidzianych dla rozpatrzenia wniesionych środków odwoławczych.